

Posudek na bakalářskou práci

Zdeňky Boubelové

Přací výrazy v japonštině

Autorka se ve své práci zabývá různými jazykovými prostředky, jimiž lze v japonštině vyjádřit přání. Přání neboli deziderativ patří mezi základní slovesné způsoby, úvodní kapitola je proto věnována modu a modalitě a následně deziderativu jako jedné z modalit. Autorka správně zmiňuje, že k vyjádření deziderativu lze použít mimo jiné jazykové prostředky lexikální, prozodické a morfologické, jimž se s výjimkou prostředků prozodických hodlá věnovat.

Před samotným přehledem přacích prostředků v japonštině uvádí pro srovnání stručný úvod do přacích prostředků v češtině. Poté se věnuje vyjádření přání v 1. a 2. osobě pomocí sufixu TAI a pomocného adjektiva HOŠII. Všimá si rovněž role, kterou v generovaných větách hrají partikule WA, GA a WO. Dále se zaměřuje na vyjádření přání ve 3. osobě a roli sufixu GARU v deziderativních konstrukcích. Zvláštní pozornost je věnována lexikálním prostředkům vyjadřujícím přání, které rozděljuje podle původu na wago a kango, a dále podle jednotlivých slovních druhů, tedy na slovesa, substantiva a adjektiva. Nemálo prostoru je věnováno rovněž ustáleným vazbám, jejichž častou součástí bývá zdůrazněná koncová partikule NA. V rozporu s úvodními východisky se tak dotýká problematiky prozodie. Nevšimá si však pouze výrazů vyjadřujících přání přímo, ale i nepřímo, a sice výrazů prosby a žádosti. V této kategorii však uvádí jen základní konstrukce, nejedná se o vyčerpávající výčet. Před samotným závěrem se ještě letmo zabývá intenzitou přání a prostředků, kterými lze intenzity dosáhnout. Opět se zde v některých případech nevědomky dotýká otázky prozodie. Stručně se věnuje i okrajovým jevům, jakými je problematika zdvojených přacích výrazů, uctivosti a váhavosti ve vyjadřování.

Předkládaná bakalářská práce je převážně prací popisnou a autorka pečlivě realizuje vytyčený cíl pojednat z morfologického i sémantického hlediska o přacích výrazech v japonštině. Popis jazykových prostředků ilustruje na větných příkladech doplněných českými překlady. Převážná většina příkladů je z publikací určených nejaponským mluvčím, které ne ve všech případech poskytují vhodný jazykový materiál. Použitý materiál je však z hlediska kvantity postačující a početné příklady jsou obsaženy i v příloze. Autorka se vyjadřuje vždy věcně a vybrané příklady dobře překládá. Celkově se jedná o práci zdařilou, odpovídá požadavkům na bakalářskou práci, a proto ji navrhuji hodnotit známkou **výborně**.

V Praze 7. září 2008

Martin Tírala

ÚDLV, FF UK v Praze